

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Self – Awareness
in Decision Making on Further Study at the Higher Education Level
of Mathayom Suksa VI Students at Satree Phuket School in Phuket Province

ปรณภัค ใจสุภาพ (Phannaphak jaisupap)¹ ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)²

นิรนาท แสนสา (Niranat Sansa)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและ (2) เปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และ (2) แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระยะติดตามผลสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนวการตระหนักรู้ในตนเอง การเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช numnan_10@yahoo.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

Abstract

This research was The purposive group research with two objectives : (1) to compare the levels of self – awareness in study program selection of Mathayom Suksa VI students in the experiemental group during the pre – experiment, post – experiment, and follow – up periods; and (2) to compare the levels of self – awareness in study program selection of Mathayom Suksa VI students in the experiemental group during the post – experiment, and follow – up periods The research sample consisted of Mathayom Suksa VI students experimental group of Classrooms of Satreephuket School, during the 2015 academic year, have 28 persons. The employed research instruments were (1) a guidance activities package for Mathayom Suksa VI students with the .91 ; and (2) a scale to assess self – awareness in study program selection for Mathayom Suksa VI students with the reliability coefficient of .95. Statistic employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t – test. The main research findings were the following: (1) The students post – experiment level of self – awareness in study program selection was significantly higher than that of their pre – experiment level at the .01 level. (2) The post – experiment period and the follow up period levels of self awareness in study program selection of the experiment group students who used the guidance activities package were significantly higher than that of their post – experiment level at the .02 level.

Keywords: Guidance activities package, Self – awareness, Study program selection, Mathayom Suksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

การศึกษาเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของมนุษย์ทุกคน หากจะให้การศึกษามีประสิทธิภาพและส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนอย่างสูงสุดจำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมดังที่พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 (กระทรวงศึกษาธิการ 2542:2) ในมาตรา 4 มาตรา 6 และมาตรา 22 โดยมีใจความสำคัญที่สอดคล้องกันกล่าวคือ การศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การทำให้คนพัฒนาสูงสุดผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเพื่อนำมาใช้ตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อ ในปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบบการสอบซึ่งสถาบันการศึกษาต่างกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาที่ตนต้องการ ทำให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้นรวมถึงการเปิดสาขาวิชาที่หลากหลาย ทำให้ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษามีจำนวนมาก ครูแนะแนวจึงมีบทบาทที่สำคัญในการให้ข้อมูลและให้การปรึกษากับนักเรียนในการเลือกคณะและสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการเลือกอาชีพในอนาคตให้เหมาะสมกับศักยภาพและเพื่อให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขโดยศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์, 2557) ได้สำรวจความคิดเห็นเรื่อง “ชีวิตเด็ก ม.ปลาย สู้รั้วมหาวิทยาลัย” โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและที่กำลังรอศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2557 ทั้งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,231 คน พบว่า นักเรียนเห็นว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้วและควรมีต่อไป นักเรียนจะเลือกจากคณะที่ชอบและตั้งใจจะเรียนไม่สนใจเรื่องสถาบัน หากต้องเลือกมหาวิทยาลัยเอกชนหากพลาดจากแอดมิชชันนักเรียนจะพิจารณาจากการมีคณะ/หลักสูตรที่ต้องการและมีชื่อเสียงซึ่งหากนักเรียนเลือกเรียนไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานก็อาจเกิดผลกระทบต่อภาวะอัตราการว่างงานดังที่การศึกษาของดร.สมชาย จันทร์ชานนาและคณะ เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพตามเป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ให้กับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพเนื่องจาก ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวเองมีความก้าวหน้าทางการศึกษา สามารถเรียนต่อระดับสูงและมีโอกาสทำงานในตำแหน่งสูงได้สอดคล้องกับผู้ที่ไม่เลือกเรียนสายอาชีพ เพราะเห็นว่าโอกาสก้าวหน้าจำกัด หางานทำยาก สังคมและครอบครัวไม่ภูมิใจและมีโอกาสเสี่ยงอันตราย (ถึงชีวิต) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนและผู้ปกครองมีสิทธิที่จะคิดเช่นนั้นถ้าเขามีทรัพยากรและการสนับสนุนเพียงพอแต่ถ้ามีผู้ปกครองที่มีฐานะไม่ค่อยดีรวมทั้งเด็กที่มีผลการเรียนไม่ค่อยดี การที่จะดันทุรังเรียนในสายสามัญมุ่งสู่มหาวิทยาลัยอาจจะเป็หนทางที่ยาวไกลที่พ่อแม่ต้องรับผิดชอบ ผู้ปกครองก็อาจจะตัดสินใจให้บุตรหลานเรียนสายอาชีพก็อาจจะเป็นไปได้เช่นกัน

จากการสังเกตของผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกิจกรรมแนะแนว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสตรีภูเก็ตจำนวน 499 คน พบว่า นักเรียนที่เข้ามาขอรับการปรึกษาด้านการเข้าศึกษาต่อแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 มีเป้าหมายในการศึกษาต่อทั้งการเลือกสาขาวิชาและสถาบันที่ต้องการเข้าศึกษาต่อแต่ยังคงไม่มั่นใจ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ในสิ่งที่เลือก กลุ่มที่ 2 มีเป้าหมายในการศึกษาต่อและสถาบันที่ต้องการเข้าศึกษาต่อที่หลากหลายทำให้สับสน และกลุ่มที่ 3 ยังไม่มีเป้าหมายใด ๆ ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มต่างมีสิ่งที่ต้องการตรงกัน คือ การตระหนักรู้ในตนเองในการเลือก ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับตนเอง

การตระหนักรู้ หมายถึง การกระทำที่เกิดจากความสำนึกในเรื่องหรือเหตุการณ์นั้น ๆ (Runes, 1979 :32) ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง ความรู้ชัด รู้แจ้ง เกิดความเข้าใจในการเลือกศึกษาต่ออย่างชัดเจน ดังที่ศักดิ์ไทย สุรกิจ บวร (2550: 31) ได้กล่าวถึงการรู้จักและเข้าใจตนเองมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง สรุปดังนี้ การรู้จักและเข้าใจตนเองเป็นความพยายามแก้ไขตนเองให้มีความประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม ยอมรับความจริงในสิ่งที่ประกอบเป็นตัวตน ทำให้มีแนวทางในการปรับปรุงตนเองให้เป็นที่รักใคร่ชอบพอกับคนอื่น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถปรับตัวให้มีชีวิตที่มีความหมาย มีความกระตือรือร้นและมีชีวิตชีวาในการดำเนินชีวิตมากขึ้น ช่วยให้บุคคลรู้ขอบเขตความสามารถ ความชำนาญ ตลอดจนข้อด้อยต่าง ๆ และความเข้าใจตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเข้าใจผู้อื่น โดยสามารถแสดงพฤติกรรมโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และจะช่วยให้เกิดการยอมรับตนเองตามที่เป็นจริงได้อย่างมีเหตุผล จึงมีผลทำให้ตนเองเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น มีสุขภาพจิตที่ดี รู้คุณค่าของตนเองมากขึ้นและสามารถควบคุมตนเองมิให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อหน้าคนอื่น ๆ และ มยุรี วิสุตราศัย (2547 อ้างในวรรณิศา ปลอดโปร่ง, 2555 : 15) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในตนเอง หมายถึง การรู้จักและเข้าใจตนเอง ในเรื่องอารมณ์ความรู้สึก บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และ ทักษะทั้งที่มีอยู่ภายในตนเองโดยการสำรวจ วิเคราะห์ เพื่อให้รู้ถึงข้อดีหรือข้อบกพร่องของตนเองซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์มาได้ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านความสนใจ ด้านทักษะ และ ด้านบุคลิกภาพ

การตระหนักรู้ในตนเองจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับ การแสวงหาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวและทำได้หลายวิธี หนึ่งในนั้นคือการตระหนักรู้ในตนเองผ่านชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือทางการแนะแนวที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลายกิจกรรม โดยเนื้อหาของกิจกรรมสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นไปตามแนววัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถนำมาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไข และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนได้ ดังผลการศึกษาสุนทรี อารังโสติสกุล (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ตนเองของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมกลุ่ม ญญูวิธี นงนุช (2552) ทำการศึกษาเรื่องผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจารุวรรณ แสงด้วง (2556) ทำการศึกษาเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้พัฒนาผู้เรียนได้ในทุกด้าน

สรุปได้ว่า การตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีความสำคัญต่อการค้นพบตนเองในแง่ของการวางแผนและมีเป้าหมายในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยเน้นกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและมีการให้ข้อมูลอย่างเพียงพอในด้านการศึกษาต่อ

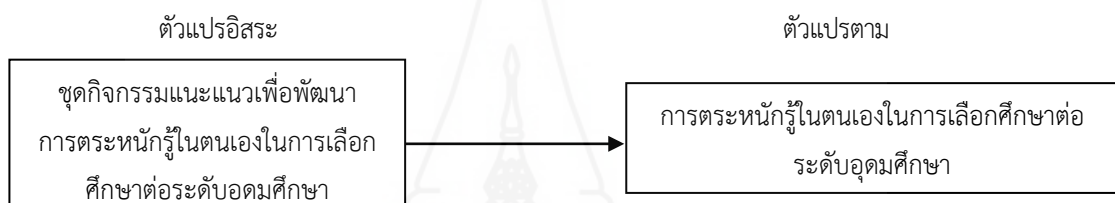

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล

กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการทดลองวัดก่อน และหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต ปีการศึกษา 2558 จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวน 499 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสตรีภูเก็ต ปีการศึกษา 2558 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จำนวน 12 ชุด

2. แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จำนวน 30 ข้อ

4. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

4.1 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ชุด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์และรูปแบบการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในตนเองจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยต่าง เพื่อนำมาประกอบการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

4.1.2 ดำเนินการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว โดยคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ สื่ออุปกรณ์ และการประเมินผล และ นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น และนำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

4.1.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหาได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00

4.1.4 ทำการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.1.5 นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาแล้วไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.2 แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างเครื่องมือ ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย กำหนดนิยามปฏิบัติการของการตระหนักรู้ต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

4.2.2 สร้างแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและเสนอต่อ คณะ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมทางด้านภาษา และสำนวนตลอดจนความถูกต้องโดยทั่วไป

4.2.3 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องของข้อคำถามและตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

4.2.4 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาหาค่าความเที่ยงด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของคอนบราต ได้เท่ากับ .95 และ หาค่าอำนาจจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง .27 - .81

4.2.5 จัดพิมพ์แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นเตรียม

5.1.1 เตรียมกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ได้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 28 คน

5.1.2 ปฐมนิเทศนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

5.1.3 ตรวจสอบความเรียบร้อย ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอธิบายการใช้บทเรียนและจุดมุ่งหมายในการเรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวให้นักเรียนเข้าใจ

5.2 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.1 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งผ่านกระบวนการหาคุณภาพแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้

5.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา เริ่มตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม 2558 ถึงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นเวลาทั้งหมด 6 สัปดาห์ ระยะเวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 วัน ใช้เวลาวันละ 50 นาที เป็นจำนวน 12 ครั้ง

5.2.3 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองในวันปฐมนิเทศ ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เป็นคะแนนการทดสอบครั้งแรก พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรม โดยผู้วิจัยทดลองด้วยตนเอง

5.2.4 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทำการทดสอบหลังการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศ ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เป็นคะแนนการทดสอบหลังการทดลอง

5.3 ระยะติดตามผล

5.3.1 นำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทำการทดสอบในระยะติดตามผล หลังจากจัดกิจกรรมปฐมนิเทศ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มทดลองอีกครั้งในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้เป็นคะแนนการทดสอบระยะติดตามผล

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

5.3.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองว่าแตกต่างกันหรือไม่ คะแนนหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่างกันหรือไม่

ผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

การทดลอง	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>sig</i>
ก่อนทดลอง	28	3.39	.55	2.92	.00**
หลังทดลอง	28	3.69	.35		

** $p < 0.05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระยะติดตามผลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผล

การทดลอง	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>sig</i>
หลังทดลอง	28	3.69	.35	2.36	.02
ระยะติดตามผล	28	3.89	.34		

** $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระยะติดตามผลสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแล้ว นักเรียนมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อสูงมากกว่าก่อนได้รับการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรรณิศา พลอดโปรง (2555 : 72) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ได้ผลการวิจัย คือ (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไม่แตกต่างกัน และ เป็นไท เทวินทร์ (2556 : 80) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันป่าสัก จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อหลังการทดลองสูงกว่าทักษะดังกล่าวก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) ในระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์เอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวจากแนวคิดของโรเจอร์สและคำนึงถึงคุณลักษณะสำคัญที่ส่งผลต่อการตระหนักรู้ เพื่อออกแบบกิจกรรมให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จนได้กรอบแนวคิดที่เป็นโครงสร้างและเนื้อหากิจกรรมที่เหมาะสม ซึ่งชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาซึ่งจัดทำในลักษณะของสื่อประสม มีการดำเนินกิจกรรม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อให้ นักเรียนสามารถสรุปเป็นแนวคิดในการนำไปใช้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูลที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง ทั้งนี้กิจกรรมแนะแนวแต่ละกิจกรรมจะมีความต่อเนื่องกันโดยเริ่มจากกิจกรรมปฐมนิเทศ จนถึงกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ เพื่อปรับสภาพและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ตัวเองอย่างเป็นลำดับ พร้อมสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเองควบคู่ไปด้วย อีกทั้ง นักเรียนกลุ่มทดลองได้มีการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก่อนข้างดี จึงเต็มใจและให้ความร่วมมือให้ผู้วิจัยได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมาช่วยให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

2. ระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐวีร์ นงนุช (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งโดยรวมและรายด้าน คือด้านความต้องการและความรู้สึกของตนเองด้านการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเองด้านความสนใจ ความถนัดด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและอาชีพ ด้านความรักนับถือตนเองและผู้อื่น และด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ เป็นไท เทวินทร์ (2556 : 80) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันป่าสัก จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อหลังการทดลองสูงกว่าทักษะดังกล่าวก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) ในระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง ทั้งนี้ เพราะนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลหลังจากได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแล้วมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองแม้จะปัจฉิมนิเทศกิจกรรมแนะแนวไปแล้ว 2 สัปดาห์ อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มทดลองได้มีการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก่อนข้างดีและได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ผ่านกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้กลุ่มทดลองได้มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมทุกกิจกรรมแล้วนำมาสรุปความเข้าใจในตนเองอย่างชัดเจนและในระยะเวลานี้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนในด้านการคิดวิเคราะห์หรือฝังตัวในระยะยาวจึงทำให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่ต้องการนำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาควรศึกษารายละเอียดควบคู่กับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อให้เกิดความเข้าใจก่อนนำไปใช้
2. ผู้ที่ต้องการนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไปใช้ควรศึกษาให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและรายละเอียดอื่น ๆ ก่อนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดของนักเรียน
3. ผู้ที่ต้องการนำชุดกิจกรรมแนะแนวและแบบวัดไปใช้ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทที่ตรงตามความเป็นจริงในสถานศึกษาของท่าน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6 The 6th STOU National Research Conference

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมมากขึ้น
2. ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนการศึกษาต่อเพื่อเตรียมความพร้อมในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2544). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ขวัญหทัย สถาปนาสกุลกุล. (2540). ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการเลือกต่อคณะต่างๆในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ : ศึกษาเฉพาะกรณีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. (คณะเศรษฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุวรรณ แสงด้วง. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก. (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทศนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิชินแอตเวอร์ซิง กรุ๊ป
- ณัฐวีร์ นงนุช. (2552). ผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3. (สารนิพนธ์สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพมาศ อึ้งพระ. (2546). ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เป็นไท เทวินทร์. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันป่าสัก จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปิยนาฏ สิทธิฤทธิ์. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลการตระหนักรู้ตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย
- พรทรัพย์ ชื่นในเมือง. (2554). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมให้มีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศจังหวัดอุดรธานี.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

- (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูริย์ บุตรสีเขียว. (2548). การศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา.
(วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- มยุรี วิสูตราศัย. (2547). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งทิวา โพธิ์ใต้. (2551). ผลของการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านความตระหนักรู้ในตนเองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษาและการให้คำปรึกษามหาวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณตร ไตรทิพย์. (2552). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทำประโยชน์ต่อส่วนรวมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนน (ประสมทรัพย์ประชานุสรณ์) จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณศา ปลอดโปร่ง. (2555). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการ
เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิญญา เปรมฤทัย. (2545). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน
จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2558, จาก
http://www.tnrr.in.th/2557/?page=result_search&record_id=197860
- แสงอุษา โลจนานนท์และกฤษณ์ รุยาพร. (2543). การบริหารด้วยรอยยิ้มแบบไทยๆ. กรุงเทพฯ : เอเชียแปซิฟิก
อินโนเวชั่น เซ็นเตอร์
- สุนทรี อารังโสติสกุล. (2550). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ตนเองของนักเรียนที่มี
ความสามารถพิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมกลุ่ม. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุมาพร สงสุวรรณ. (2551). ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 โรงเรียนจิตรลดา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อารมณ เพชรชื่น. (2547 พฤศจิกายน - มีนาคม). เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน มหาวิทยาลัยบูรพาจังหวัดชลบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์ 15(2) , 65-75.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แนวทางการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาย
อาชีพตามเป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม
2558, <http://e-library.onecapps.org/?id=2&BookID=9920>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. นิยามทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2558, จาก
http://www.onec.go.th/onec_web/page.php?mod=Category&categoryID=CNT0000145

Bangkok poll. (2557). ชีวิตเด็ก ม.ปลาย สุร่วมมหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2558,
<http://bangkokpoll.bu.ac.th/>

